

Calypso (3) Franco Rossi (Coliseum). Documental sobre el ambiente y costumbres del archipiélago antillano y sus gentes. Amenizado con ritmos musicales al uso. El argumento tiene poco interés. La fotografía es agradable. En conjunto puede distraer a los aficionados a esta clase de música.

Dos pasiones y un amor (3) Anthony Maun (Astoria - Mundial). Vida de un artista completamente imaginario con las consabidas dos mujeres que se lo disputan. No trae nada nuevo a la historia del cine. Mario Lanza tan mal actor como siempre y con un gran exceso de voz. No es necesario decir que también tiene este film un exceso de todo. Sobra el film.

La ronda del diamante (3) Clive Donner (Coliseum). Argumento basado en un atraco a una joyería y la persecución de los culpables por la policía. Correctamente realizada, pero no tiene nada de original. Distrae.

La quiniela (2) Ana Mariscal (Astoria Mundial)

Gavilanes en el estrecho (2) Canigó.

Línea secreta (2) Canigó.

L'actualitat té un nom: Richard Nixon

El sistema polític dels Estats Units concedeix tot el poder a un sol home, el President. Els seus ajudants i col·laboradors no són « ministres », sinó « secretaris ». Naturalment, es tracta d'un poder no arbitrari, ja que a través de diferents institucions — Senat, Cambra i Tribunals principalment — el poder del President és constantment vigilat i fins i tot disminuït. En aquest sistema polític, el President té al seu costat un Vicepresident. Però, i això és curiós, aquest segon home del país amb prou feines té cap autoritat efectiva si no és la de President del Senat, i encara això té molta cosa d'honor i poca de poder. El Vicepresident només és la reserva en cas de mort o incapacitat del President.

Diuen els comentaristes americans que el Vicepresident és l'home que pot pensar els problemes però no té poder per a prendre resolucions, mentre el President, l'home que decideix, no disposa de temps per a pensar, tanta és la tasca que pesa damunt les seves espatlles.

Nixon ha estat el primer Vicepresident que ha trencat la rutina. Els seus viatges—a Rússia i Amèrica del Sur, especialment—han servit per a donar-li un relleu, una importància que cap Vicepresident no havia tingut. Ara, en la Convenció republicana, Nixon és el candidat del seu partit. En el tripijoc de la Convenció, ell ha estat l'home que ha reunit totes les forces, tot i que els partits no són gaire disciplinats als Estats Units.

Amb la designació de Nixon, les cartes estan ja damunt la taula. Dos homes joves comencen la lluita per a la Presidència. La decisió interessa a tots, perquè cada vegada els països del món, vulguin o no, són més solidaris. Déu vulgui que sigui el millor el que triomfi. - J. V. A.

NOTES D'ART

Les Bases del "II Premi Granollers", de Pintura

S'han fet públiques les Bases que regiran aquest Premi granollerí que tan gran èxit aconseguí ja en la seva primera edició. D'acord amb aquestes Bases, poden participar al concurs tots els pintors, amb qualsevol dels procediments pictòrics (oli, aquarel·la, etc.) Cada autor pot aportar-hi un màxim de dues obres. L'entrega d'obres ha d'efectuar-se al Museu de Granollers, fins el dia 21 d'agost, en que quedarà tencada la inscripció. El Premi, com l'any passat, serà de 10.000 pesetes, i no podrà ésser dividit ni declarat desert.

Formaran el Jurat, els següent senyors: A. Cirici i Pellicer, A. Cummella i Serret, A. Marsà, J. Ramon Masoliver i J. Verde i Aldea.

Nous Museus a Barcelona

La vida artística barcelonina, no sempre marcada amb el signe d'una gran activitat, ha rebut en els darrers temps un impuls indiscutible. Com a símptoma d'això que voldríem considerar un renovellament i una revitalització ens limitarem, avui, a assenyalar la recent creació del « Museu d'Art Contemporani », situat a la Cúpula del Coliseum, i l'acord rescent de la Corporació Municipal barcelonina, en el sentit de crear un « Museu Picasso ».

Per avui ho deixem en simple notícia. En realitat, són dos esdeveniments culturals de primera línia que, més endavant, presentarem amb més detall als nostres lectors. — J.